

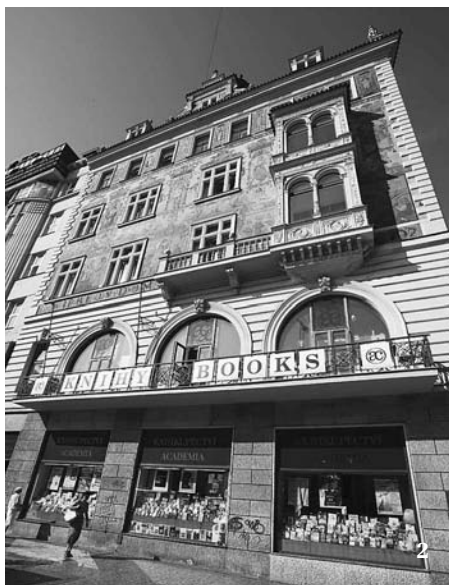
Jak vidíte budoucnost populárně-odborných i odborných knih v době nových publikačně-informačních technologií? Je už možné zhodnotit zájem o takto zaměřené e-knihy z produkce Nakladatelství Academia?

Zájem o e-knihy není velký, v rámci celého českého knižního trhu je dokonce velmi malý. Nechci být prorokem, ale domnívám se, že papírová kniha představuje jedinečný paměťový disk, k jehož přehrání nepotřebujeme kromě vlastních očí a mozku žádné další zařízení. Zmínil jsem zde, že jedním z poslání nakladatele je konzervace paměti. Papír je pro tuto konzervaci ideální.

Jakou zaznamenáváte úspěšnost cizojazyčných publikací, zejména těch odborných?

Osobně mám raději práce našich vědců. S překlady je drobný problém v tom, že než překladatel odborného textu odvede své dílo, bývá text často zastaralý. Dalším negativem je fakt, že jazykově vybavenější odborná veřejnost ráda sáhne po originálu. Nicméně se domnívám, že v národních jazycích by měly být zásadní a klasické vědecké práce zpřístupněny, především v případech, kdy mají společenský přesah.

Živa je dnes jediným časopisem, který Academia stále vydává, a to nepřetržitě od počátku obnovené řady Živy – od ledna 1953. Jakou úlohu má takový časopis v současnosti, kdy vedle dlouhodobě zavedených periodik s přírodovědnou tematikou vychází mnoho nových časopisů zaměřených na přírodu

2 Wiehlův dům v Praze – dnešní sídlo Nakladatelství Academia. Novorenesanční dům z konce 19. stol. zdobený malbami M. Alše a J. Fanty. Foto P. Janžura

a obecně obsahem i formou méně náročných pro čtenáře?

Živa je jedinečná, nezastupitelná a osobně ji považuji za skvělou součást Nakladatelství Academia. Fakt, že vycházejí jiné časopisy věnující se přírodním vědám, ekologii a dalším tématům, by neměl mít na vydávání Živy vliv. Obsah je na vysoké odborné úrovni, stejně tak redakční zpracování. Jediné, v čem bych se přizpůsoboval

val době a čtenářům, je grafická tvář, ale v tuto chvíli není důvod ji měnit.

Nakladatelství i Vy osobně jste získali mnohá ocenění (připomeňme znovu např. Magnesia Litera 2010, 2011, 2012, 2014, 2015, Ceny J. Hlávky). Čeho se podařilo dosáhnout během Vašeho desetiletého působení v čele nakladatelství, a jaké máte vize do budoucna?

Je příjemné obdržet jakoukoli cenu, především proto, že to je ocenění vaší práce. Za nejvýznamnější ale považuji fakt, že značka Academia má, alespoň podle toho, co slyším a vidím, ve vědecké obci a následně i ve čtenářské obci stále lepší zvuk a stává se pomalu, ale snad jistě, respektovaným nakladatelským domem evropské úrovně. Tato otázka by však byla spíše otázkou pro naše autory a čtenáře. Plány jsou velmi prosté. Udržet kvalitu, sloužit Akademii věd České republiky, kultivovat společenské prostředí.

Chystáte v roce výročí nakladatelství vydání nějaké mimořádné publikace, ať už odborné, nebo z kategorie krásné literatury?

Mimořádné jistě bude vydání zmenšeného reprintu středověkého rukopisu Liber Viaticus, osobně se těším na knihu historika Pavla Šmejkalů Po stopách parašutistů, což je kniha věnovaná druhému odboji, a čtenářům bych rozhodně doporučil monografii Petra Pokorného o Africe.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám hodně spokojených a věrných čtenářů.

Kromě více než 130 článků v časopisech s impakt faktorem publikoval 69 knižních kapitol a dvě monografie, byl také editorem 6 zahraničních monografií. Dosud je častým zvaným řečníkem na mezinárodních konferencích.

Vedle vlastní výzkumné práce se rovněž intenzivně věnuje pedagogické činnosti a působí jako člen několika vědeckých rad. Stál u zrodu doktorského studia biomedicíny při Univerzitě Karlově v Praze, kde dosud předsedá Koordinační komisi. V letech 2000–11 byl hlavním řešitelem výzkumného Centra pro výzkum chorob srdce a cév. Významná je jeho organizační činnost v rámci domácí i zahraniční vědecké komunity. Zásadním způsobem se podílel na organizaci mnoha mezinárodních konferencí, včetně světového kongresu Mezinárodní společnosti pro výzkum srdce. V r. 2014 se stal úřadujícím prezidentem prestižní Mezinárodní akademie kardiologických věd. Je hlavním editorem oficiálního periodika této společnosti a členem redakčních rad několika dalších mezinárodních časopisů. Za svou vědeckou a organizační činnost získal řadu domácích i zahraničních ocenění, včetně čestné oborové medaile Jana Evangelisty Purkyně za zásluhy v biomedicínských vědách (2000).

Bohuslav Ošťádal stále patří k aktivním vědeckým pracovníkům, respektovaným u široké odborné komunity.

Medaile Gregora Johanna Mendela pro Bohuslava Ošťádala

Dne 9. března 2016 udělil předseda Akademie věd České republiky prof. Jiří Drahoš čestnou oborovou medaili G. J. Mendela za zásluhy v biologických vědách světově uznávanému odborníkovi v oblasti kardiologické fyziologie prof. MUDr. Bohuslavu Ošťádalovi, DrSc., emeritnímu vědeckému pracovníkovi AV ČR.

Bohuslav Ošťádal (*1940) vystudoval Fakultu dětského lékařství Univerzity Karlovy v Praze, kde se již během studia začal věnovat vědeckému výzkumu. Od r. 1966 pracuje ve Fyziologickém ústavu Akademie věd, prakticky od začátku ve funkci vedoucího Oddělení vývojové kardiologie, v letech 1990–95 jako ředitel ústavu. Ve své vědecké práci se zabývá především otázkami ontogenetického vývoje srdce a koronární cirkulace z hlediska funkčních změn, citlivosti k léčivům, odolnosti k ischemickému poškození či pozdních důsledků působení rizikových faktorů v časných fázích vývoje, zejména s ohledem na pohlavní rozdíly. Jeho čtené práce patří v této oblasti k prioritním, dosáhly značného mezinárodního uznání a jsou bohatě citovány.

1 Bohuslav Ošťádal při udílení medaili Akademie věd ČR vědeckým osobnostem. Foto V. Černocho, Kancelář AV ČR